Dosarul nr.2-12915/2025 (2-25086201-12-2-16062025-1)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 decembrie 2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanța în componenţă:
preşedintele şedinţei
judecătorul Iraida Secrieru-Coşleț
grefier Alina Mihailuc

examinând, în şedinţă publică, pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sula Valentin împotriva Inspectoratului General al Poliției, Cepraga Dumitru privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată

constată

La data de 12.06.2025, Sula Valentin a depus în instanța de judecată cerere împotriva Inspectoratului General al Poliției, Cepraga Dumitru privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 28 aprilie 2024, aproximativ la orele 17.30, Dumitru Cepraga, intenționat, în scop de a prejudicia drepturile și interesele lui Valentin Sula, folosindu-se de neglijența organelor de poliție a comis injuria reclamantului. Pe faptul dat, la solicitarea reclamantului, de către organele de poliție, a fost inițiată o procedura contravențională în cadrul căreia lui Valentin Sula i sa atribuit statut de victimă.

Prin procesul-verbal întocmit de agentul constatator Temercan Marin din cadrul Inspectoratului de Poliție Șoldănești din 08 mai 2024, pîrîtul Dumitru Cepraga a fost recunoscut culpabil de comiterea, la data de 28 aprilie 2024 aproximativ la orele 17.30 al contravenției prevăzute de art.69 alin.(1) din Codul contravențional și sancționat cu o amendă în sumă de 450 lei.

A făcut referire la art.2 din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, care implică că, Poliția este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

A citat și art. 20 alin. (1) și (2) din Constituția RM, care implică că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești

competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție. Art.12 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statalul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, implică că, Inspectoratul General al Poliției este unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova. Art. 14 al aceleiași legi, reglementează că, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sunt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate. Prin ordinul ministrului afacerilor interne se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală. Structura și regulamentele de activitate a subdiviziunilor specializate se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

Art. 15 alin. (1)-(3) al aceleiași legi - Poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale unități ale Poliției cu personalitate juridică, de competență teritorială corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care sunt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unității administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare și funcționare aprobate de șeful Inspectoratului General al Poliției. În municipiul Chișinău și în UTA Găgăuzia se organizează și funcționează direcții de poliție. În cadrul Direcției de Poliție a municipiului Chișinău se organizează și funcționează unități de poliție ale sectoarelor, secții și servicii, corespunzător organizării administrativ-teritoriale a municipiului, în funcție de întinderea teritoriului, de numărul populației, de numărul și de importanța obiectivelor economice și sociale.

A enunțat art. 15-17 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, conform căruia Inspectoratul are în subordinea sa: 1) subdiviziuni specializate; 2) subdiviziuni teritoriale. În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, la propunerea șefului Inspectoratului, prin ordin al ministrului afacerilor interne, se înființează subdiviziuni specializate, inclusiv, subdiviziuni care va avea calitatea de organ de urmărire penală. Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflare in subordinea Inspectoratului.

Astfel, indică că, Inspectoratul de Poliție *****, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi desinestătător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Consideră că, în baza prevederile art.2 din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, ținînd cont de erorile admise de către reprezentanții IP ***** care nu au prevenit comiterea contravenției menționate supra, apreciază că, în mod indubitabil, reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu moral.

A citat prevederile art. 1998, alin. (1), (2) Cod civil, care implică că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Conform prevederilor art.2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Ținînd cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice suportate de către Valentin Sula în urma comportamentului ilegal al pîrîților, consideră că, suma de 20 000,00 lei, ar fi una echitabilă suferințelor psihice suportate și care constituie o satisfacere comensurabilă și nu este excesivă pentru pârâți.

A citat și prevederile art.45 din Codul contravențional, în coraborate cu prevederile art.1998; 2036; 2037 din Codul Civil al RM; prevederile art.2 din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și a indicat că, instanța de judecată urmează a încasa de la pîrîții Inspectoratul General al Poliției și Dumitru Cepraga în beneficiu reclamantului Valentin Sula prejudiciu moral în sumă de 20 000 lei cauzat prin contravenție.

La fel, a indicat că, urmează de reținut că la stabilirea existenței prejudiciului moral, definit în doctrina dreptului și în jurisprudență ca orice atingere adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane și care se manifestă prin suferința fizică sau morală, pe care le resimte victima, trebuie avute în vedere caracterul și importanța valorilor nepatrimoniale lezate, situația personală a victimei, ținând cont de mediul social din care victima face parte, educația, cultura, standardul de moralitate, personalitatea și psihologia victimei,

circumstanțele săvârșirii faptei, statutul social, etc. Fiind vorba de lezarea unor valori fără conținut economic și de protejarea drepturi care intră, ca element al vieții private, în sfera art.8 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului, dar și de valori apărate de Constituție și de legile naționale, existenta prejudiciului este circumscrisă condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare a prejudiciului real și efectiv produs victimei.

În ceea ce privește proba prejudiciului moral, precizează că, potrivit practicii CtEDO este suficientă proba faptei ilicite, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă.

A solicitat încasarea de la pîrîții Inspectoratul General al Poliției și Dumitru Cepraga în beneficiul reclamantului Valentin Sula prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei și cheltuielile de judecată.

În ședința de judecată reclamantul – Sula Valentin, reprezentantul reclamantului Mocanu Sergiu nu s-au prezentat, au solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Pîrîtul -Ceparaga Dumitru, în ședința de judecată nu s-a prezentat, conform avizului de recepție a citației recomandate remise de instanța de judecată pe numele acestuia - a refuzat recepționarea citației și cererii de chemare în judecată(f.d.25), astfel că, instanța reținînd prevederile legale stabilite de art.106 CPC a examinat cauza în lipsă.

Reprezentantul pîrîtului IGP - Guzun Diana în ședința de judecată s-a prezentat, cererea nu a recunoscut și a solicitat respingerea ei în partea ce ține de răspunderea IGP.

Studiind materialele dosarului, ascultând reprezentantul pîrîtului, analizând în corespundere cu prevederile art.130 CPC, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art.118, alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 130, alin.(1)-(4)Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

În ședința de judecată s-a stabilit că, în privința pîrîtului Cepraga Dumitru a fost întocmit proces verbal contravențional pe faptul comiterii, la data de 28.04.2024, aproximativ la orele 17.30, a contravenției prevăzute de art.69, alin.(1)Cod contravențional, înjuria în privința reclamantului Sula Valentin.(f.d.8) Conform procesului verbal contravențional se atestă că, în privința pîrîtului Cepraga Dumitru pentru faptul dat a fost aplicată, de către agentul constatator, sancțiune cu amendă în mărime de 450 lei.

În cadrul procesului contravențional, Sula Valentin a fost audiat în calitate de victimă, și, în procesul-verbal de audiere a victimei din data de 07.05.2024, acesta a relatat faptele petrecute la 28.04.2024, aproximativ la orele 16.50, când Cepraga Dumitru l-a numit cu cuvinte jignitoare. (f.d.11).

La fel, la materialele cauzei se mai conține procesul verbal de consemnare a plîngerii verbale din data de 07.05.2024(f.d.10) în care reclamantul Sula Valentin a comunicat că, la data de 28.04.2024, aproximativ la orele 17.30 a fost numit cu cuvinte ofensatoare și necenzurate de către membrii familie lui Cepraga Dumitru, Cepraga Elvira, Dabija Valentina. Precum și se conține raportul subofițerului superior de serviciu al IP Șoldănești, Rusu Ruslan, despre recepționarea informației despre incidentul din data de 28.04.2024 care a fost comunicat de către Sula Valentin care a relatat despre comportamentul agresiv a lui Cepraga

Dumitru(f.d.9); răspunsul IP Șoldănești către Sula Valentin din data de 15.05.2024 în care se indică despre examinarea înștiințării telefonice înregistrate în registrul cu nr.1024 din data de 28.04.2024 și întocmirea, inclusiv în privința lui Cepraga Dumitru a procesului verbal contravențional și aplicarea amenzii.(f.d.12)

Astfel, instanța constată că materialele cauzei atestă cert faptul comiterii de către Cepraga Dumitru față de reclamantul Sula Valentin a faptelor ilicite prevăzute de art. 69, alin.(1) Codul contravențional.

Conform art. 45 alin.(1) Codul contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

Potrivit dispozițiilor art.1998 Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Așa fiind, legiuitorul statuează că răspunderea delictuală civilă survine în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general, care revine tuturor de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. Răspunderea delictuală se naște prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate. Pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic, este obligatorie existența unui delict, care include în sine elementele obligatorii: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

În speță, conform materialelor dosarului reiterate supra se atestă cert comiterea de către Cepraga Dumitrua a unei fapte ilicite conform procesului verbal contravențional și sancțiunea contravențională aplicată conform acestuia(f.d.8), astfel că, instanța conchide că, sunt prezente circumstanțe de fapt și de drept care permit constatarea încălcării dreptului reclamantului de către pârâtul Cepraga Dumitru, Sula Valentin fiind îndreptățit legal, în temeiul art. 45 Codul contravențional, de a cere despăgubiri.

În contextul celor indicate, instanța de judecată consideră necesară repararea prejudicului moral suportat de reclamantul Sula Valentin, din materialele cauzei

rezultând încălcarea dreptului acestuia prin contravenție, caz în care, se constată existența prejudiciului cauzat, or, potrivit prevederilor art.19 alin.(1) Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

La caz, responsabil de repararea prejudiciului este pârâtul Cepraga Dumitru, care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției de înjurie în privința lui Sula Valentin Astfel, în acest context, reclamantul neîntemeiat pretinde repararea prejudiciului moral și de către pârâtul Inspectoratul General al Poliției, or, poate pretinde acest fapt de la persoana vinovată de delict care este pîrîtul persoană fizică Cepraga Dumitru, careva acțiuni ale IGP care l-ar îndreptăți pe reclamant să ceară și de la IGP prejudiciul moral nu se atestă. Iar, invocarea reclamantului cu referire la inacțiunea organelor de poliție în prevenirea faptei pîrîtului către reclamant nu poate fi reținută, cînd materialele dosarului implică contrariu, că, organele de poliție au acționat conform prevederilor legale: au recepționat plîngerea reclamantului, au documentat cazul și au aplicat sancțiune persoanei vinovate.

În altă ordine de idei, instanța menționează că, în cererea de chemare în judecată, reclamantul a invocat că prejudiciul moral i-a fost cauzat ca urmare a comportamentului ilegal al ambilor pârâți, fără, însă, a specifica și demonstra ce acțiuni ilicite ar fi fost comise de către Inspectoratul General al Poliției, în cadrul procesului contravențional, agentul constatator acționând conform legii. Respectiv, instanța de judecată concluzionează că pretenția de reparare a prejudiciului moral este neîntemeiată în partea pârâtului Inspectoratul General al Poliției, în această parte acțiunea urmând a fi respinsă.

În continuare cu referire la cuantumul prejudiciului moral, instanța indică că, conform art. 2036 alin.(1) Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Conform art.2037 alin.(1)-(3) Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei

vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire și se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

În circumstanțele expuse, instanța de judecată consideră necesar de a încasa din contul lui Cepraga Dumitru în beneficiul lui Sula Valentin suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral, care constituie o satisfacției reală și echitabilă a despăgubirilor, suma de 20 000 lei solicitată de către reclamant fiind vădit disproporțională şi excesivă, nefiind în relaţie de proporționalitate cu gravitatea suferinţelor psihice suportate.

Aceasta și în situația în care, la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale şi echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite şi suma acordată. Mai mult că, în cererea de chemare în judecată reclamantul nu a făcut careva specificări referitor la prejudiciul moral, indicând decât norme generale, iar din actele dosarului și prevederile legale enunțate supra, instanța apreciază echitabil repararea prejudiciul moral în mărime de 1000 lei.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de judecată, instanța indică că, în cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat și compensarea cheltuielilor de judecată, fără să specificare care anume cheltuieli. Respectiv, instanța, analizînd aspectul dat va reține actele dosarului care implică achitarea taxei de stat și timbru(f.d.3,5), care și vor fi compensate reclamantului prin prisma art.94 CPC, fiind prezente premisele pentru aceasta, reclamantul a cîștigat procesul în legătură cu care a suportat cheltuielile date.

În concluzia celor indicate supra, instanța va admite acțiunea parțial și va dispune încasează de la Cepraga Dumitru, în beneficiul lui Sula Valentin, a prejudiciul moral cauzat prin contravenție în sumă de 1000(una mie) lei și

cheltuielile de judecată în sumă de 450(patru sute cincizeci) lei(taxa de stat 250 lei și taxa de timbru 200 lei). În rest, acțiunea se va respinge ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.art.238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

hotărăște

Acțiunea la cererea de chemare în judecată a lui Sula Valentin împotriva Inspectoratului General al Poliției, Cepraga Dumitru privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la Cepraga Dumitru, domiciliat în rl.*****, sat.***** în beneficiul lui Sula Valentin, domiciliat în rl.*****, sat.***** prejudiciul moral cauzat prin contravenție în sumă de 1000(una mie) lei și cheltuielile de judecată în sumă de 450(patru sute cincizeci) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

În conformitate cu art.255 CPC, instanța explică că, hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea termenului dat, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Preşedintele şedinţei
Judecător Iraida Secrieru-Coșleț